

Chapter 2

THE RELATIONSHIP BETWEEN UNIVERSITY STUDENTS' SPORTSPERSONSHIP BEHAVIOR AND SUBJECTIVE WELL-BEING LEVELS

Yasemin ÇAKMAK YILDIZHAN¹

INTRODUCTION

Nowadays, researches about moral perspective in sports are interesting. Studies on sports ethics are increasing day by day. In addition to the fact that the concept of sportspersonship is generally evaluated within its sports organizations, it is expressed as the basic moral values which symbolize respect for mutual rights, fairness and honesty in all areas of life and which must be applied (1).

In the beginning, sportspersonship has manifested itself in a way that expresses respect for human dignity and has established itself as a moral principle that leads to honest play in all areas of sports (2). While sportspersonship, which stands out in the concept of sports and is accepted as a morality concept and education principle, includes humanitarian characteristics such as gentlemanliness, rights, justice, respect for others, and compliance with the rules of play, it has also been expressed that it rejects unacceptable behaviors such as non-compliance, lies, and cheating (3). Sportspersonship describes virtuous behavioral tendencies that show how to behave appropriately in the spirit of sports (4). Fezezell (1986), as a thoughtful and responsible athlete, defines the

---

¹ Phd. Binali Yıldırım University of School of Physical Education and Sports, Erzincan, Turkey ycakmak@erzincan.edu.tr.

REFERENCES

1. Tel, M. (2014). Türk toplum yaşantısında fair play. *International Journal of Science Culture and Sport*, Special Issue, 1: 694–704.
2. Pehlivan, Z. (2004). Fair play kavramının geliştirilmesinde okul sporunun yeri ve önemi. *SPORMETRE*, 2(2): 49– 53.
3. Yapan, HT. (2007). *Spor ahlakı*. Gaziantep: Merkez Ofset.
4. Stornes, T. & Bru E. (2002). Sportspersonship and perceptions of leadership: An investigation of adolescent handball players' perception of sportspersonship and associations with perceived leadership. *European Journal of Sport Science*, 2(6): 1-15.
5. Feezell, RM. (1986). Sportsmanship. *Journal of the Philosophy of Sport*, 13(1): 1-13. doi.org/10.1080/00948705.1986.9714436.
6. Stornes, T. & Ommundsen Y. (2004). Achievement Goals, Motivational Climate and Sportspersonship: A study of young handball players. *Scandinavian Journal of Education*, 48(2): 205-221.
7. James, W. (1890). *The principles of psychology*. Vol. I. New York: Henry Holt.
8. Diener, E. (1984). Subjective well-being. *Psychological Bulletin*, 95(3): 542.
9. Seligman, MEP. & Csikszentmihalyi, M. (2000). Positive psychology: An introduction. *American Psychologist*, 55: 5–14.
10. Hybron, D. (2000). Two philosophical problems in the study of happiness. *Journal of Happiness Studies*, 1: 207-225.
11. Diener, E. & Diener, C. (1996). Most people are happy. *Psychological Science*, 7: 181-185.
12. Diener, E. & Lucas, RE. (2000). Personality and subjective well-being across the life span. *Temperament and Personality Development Across the Life Span*, 19: 221-244.
13. Tuzgöl Dost, M. (2007). Üniversite öğrencilerinin yaşam doyumunun bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22(2): 132-143.
14. Fraenkel, JR. & Wallen NE. (2006). *How to design and evaluate research in education*. Mc Graw Hill Higher Education. New York:NY.
15. Vallerand, RJ. Briere, NM., Blanchard, C., et al. (1997). Development and validation of the multidimensional sportspersonship orientations scale. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 19(2): 197-206.
16. Balçıkanlı, GS. (2010). Çok boyutlu sportmenlik yönelimi ölçeği'nin Türkçe uyarlaması: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, XV(1): 1-10.
17. Tuzgöl Dost, M. (2004). Üniversite öğrencilerinin öznel iyi oluş düzeyleri, Doktora tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
18. DeCarlo, LT. (1997). On the meaning and use of kurtosis. *Psychological Methods*, 2(3): 292-307.

19. Koç, Y. ve Seçer, E. (2018). Spor bilimleri alanında eğitim gören üniversite öğrencilerinin sportmenlik davranışları ile saygı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 13(2): 247-259.
20. Caz, Ç. ve İkizler, HC. (2019). Üniversite öğrencilerinin beden eğitimi dersi sportmenlik davranış düzeyleri ve sosyodemografik özelliklerle ilişkisi. *Spor Eğitim Dergisi*, 3(1): 25-35.
21. Güllü, S. (2018). Sporcuların antrenör-sporcu ilişkisi ile sportmenlik yönelimleri üzerine bir araştırma. *SPORMETRE*, 16(4): 190-204.
22. Fujita, F., Diener, E. & Sandvik, E. (1991). Gender differences in negative affect and well-being: The case for emotional intensity. *J Pers Soc Psychol.*, 61(3): 427-34.
23. Kermen, U. (2013). Üniversite öğrencilerinin ihtiyaç doyumu ve öznel iyi oluş düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. Yüksek lisans tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi. Bolu.
24. Şahin, GN. (2011). Üniversite öğrencilerinin kendini açma, öznel iyi oluş ve algıladıkları sosyal destek düzeylerinin karşılaştırılması, Yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi. İzmir.
25. Gündoğdu, R. ve Yavuzer, Y. (2012). Eğitim Fakültesi öğrencilerinin öznel iyi oluş ve psikolojik ihtiyaçlarının demografik değişkenlere göre incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(23): 115-131.
26. Buhsi, B. (2016). Üniversite öğrencilerinde yeme tutumu, anksiyete ve öznel iyi oluş düzeylerinin incelenmesi. Yüksek lisans tezi, Beykent Üniversitesi. İstanbul.
27. Gümüş, H., Saraçlı, S., Karakullukçu, ÖF, ve diğ. (2016). Ortaöğretim öğrencilerinde fair play kavramı. *International Journal of Science Culture and Sport*, 4(2): 430-438.
28. Koç, Y. ve Tamer, K. (2016). A study on the sportsmanship behaviors of female students in physical education course according to different variables. *Journal of Physical Education & Sports Science*, 10(2).
29. Koç, Y. ve Karabudak, AAT. (2017). The relationship between sportsmanship level of secondary school students and their success regarding the religious culture and knowledge of ethics course. *Educational Research and Reviews*, 12(16), 754-761.
30. Koç, Y. ve Güllü, M. (2017). Research into sportspersonship behavior of high school students in physical education course in terms of some variables. *SPORMETRE*, 15(1), 19-30.
31. Tsai, E. & Fung, L. (2005). Sportspersonship in youth basketball and volleyball players. *Athletic insight: The Online Journal of Sport Psychology*, 7 (2), 37-46.
32. Proios, M. (2011). Relationship between student perceived conduct in physical education settings and “unfair” play. *International Journal of Applied Sports Sciences*, 23 (2): 421-440.

33. Shields, D., La Voi, N., Bredemeier, B., et al. (2007). Predictors of poor sportspersonship in youth sports: Personal attitudes and social influences. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 29(6): 747-762.
34. Kayışoğlu, NB., Altınkök, M., Temel, C. ve diğ. (2015). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersi sportmenlik davranışlarının incelenmesi: Karabük ili örneği. *International Journal of Social Sciences and Education Research*, 1(3): 1045- 1056.
35. Efe, ZB. (2006). Okullar arası yarışmalara katılan 1. ve 2. kademe ilköğretim öğrencilerinin fair play davranışlarını sergileme sıklıkları. Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi. Ankara.
36. Tazegül. (2017). The Determination of the relationship between sportspersonship orientations and positive thinking levels of the athletes engaged in different team sports branches. *Saudi Journal of Humanities and Social Sciences*, 2(10B): 995-999.
37. Baş, A. ve Dılmaç, B. (2019). Ergenlerin sahip oldukları değerler, öznel iyi oluşları ve sosyal kaygıları arasındaki yordayıcı ilişki. *MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 8(4): 3685-3697.
38. Seki, T. (2014). Ergenlerin sosyal görünüş kaygısı ve öznel iyi oluşlarının sahip oldukları değerler açısından incelenmesi. Yüksek lisans tezi. Necmettin Erbakan Üniversitesi. Konya.
39. Kaukiainen, A., Salmivalli, C., Björkqvist, K., et al. (2001). Overt and covert aggression in work settings in relation to the subjective well-being of employees. *Aggression Behavior*, 27: 360-371.
40. Yalçın, RÜ. (2016). Üniversite öğrencilerinin saldırganlık ve mutluluk düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Yüksek lisans tezi, Atatürk Üniversitesi. Erzurum.
41. Küçükköse, İ. ve Bedel A. (2015). Lise öğrencilerinin öznel iyi oluş düzeyleri ile sürekli öfke, öfke ifade tarzları ve stres düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Turkish Journal of Social Research*, 19(3): 71-88.
42. Yalçın, S. (2019). Genç yetişkin spor insanların saldırganlık düzeylerinin algılanan sosyal destek ve öznel iyi oluş açısından incelenmesi. Yüksek lisans tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi. İstanbul.